

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-296/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice B. L. iz S... K. Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. siječnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/834, urbroj: 401-01/06-17-01 od 10. listopada 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačena je, kao nedopuštena, žalba tužiteljice izjavljena zbog neodlučivanja o njezinom zahtjevu za pristup informacijama.

Tužiteljica je protiv osporenog rješenja izjavila tužbu (pogrešno nazvanu žalbom), navodeći da iz obrazloženja tog rješenja proizlazi kako se odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.-dalje u tekstu: ZPPI) ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom. Navodi kako nije stranka u sudskim, upravnim i inim postupcima, slijedom čega obrazloženje tuženika na kojem je zasnovano osporeno rješenje nalazi neosnovanim. Polazeći od činjenice da ZPPI treba omogućiti građanima Republike Hrvatske dostupnost informacija, koje tijela javne vlasti iz nekih svojih (zakonski moralno) neprihvatljivih razloga skrivaju, tužiteljica smatra kako nije bilo razloga da tuženik odbije njenu žalbu, a prvostupanjsko tijelo (Bolnica) izda negativno rješenje tj. u cijelosti odbije njezin zahtjev za pristup informaciji. S obzirom na navedeno, predlaže ovom Sudu da uvaži njenu žalbu i poništi osporeno rješenje tuženika.

Tuženik, u odgovoru na tužbu, navode tužbe smatra neosnovanim te u cijelosti ostaje kod razloga navedenih već u obrazloženju osporenog rješenja. Dodatno ističe da tvrdnje tužiteljice nemaju uporište na nikakvim činjenicama niti dokazima, te da tužiteljica u tužbi neistinito navodi da joj je tijelo javne vlasti odbilo zahtjev odnosno izdalo negativno rješenje, jer je prvostupanjsko tijelo, po njezinom traženju, tužiteljicu obavijestilo na koji način može ostvariti svoj zahtjev. Ističe

kako tužiteljica uopće nije iskoristila svoje zakonsko pravo na uvid u osobne podatke temeljem članka 19. Zakona o zaštiti osobnih podataka („Narodne novine“, broj 103/03., 118/06., 41/08., 130/11. i 106/12.-proč.tekst-dalje u tekstu: ZZOP), a prema kojem bi joj zatražene informacije, s obzirom da se odnose na nju, zasigurno bile dostupne u širem opsegu nego što bi iste bile dostupne bilo kojem drugom korisniku koji bi ih zatražio temeljem ZPPI-a. Zaključno, navodi kako iz dokumentacije spisa predmeta proizlazi da je bolnica K. T., sukladno članku 1. stavku 3. ZPPI-a, obavijestila tužiteljicu o dostupnosti informacija temeljem drugog propisa, s čime je tužiteljica upoznata i u obrazloženju osporenog rješenja tuženika, dakle, tužiteljica je nakon dobivene obavijesti od prvostupanjskog tijela mogla zatražiti uvid u osobne podatke koji je zanimaju, a što nije učinila. Stoga tuženik predlaže ovom Sudu da odbije tužbu tužiteljice i potvrdi drugostupanjsko rješenje tuženika.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužiteljici, koja se na isti očitovala podneskom od 18. prosinca 2017., kojim u cijelosti ostaje kod svoje tužbe.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da time što je odbacio žalbu, tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužiteljice. Pri tome je tuženik za svoju odluku naveo valjane, argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, odredbom članka 1. ZPPI-a propisano je da se ovim Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijски nadzor nad provedbom ovoga Zakona (stavak 1.), te da se odredbe ovog Zakona ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom (stavak 3.).

Prema pak odredbi članka 23. stavka 1. točke 4. ZPPI-a, tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da mu je kao stranki u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena.

Iz podataka sveza spisa, dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužiteljica zatražila od bolnice K. T. dostavljanje preslike dokumenata izrijeckom imenovanih osoba – djelatnika Bolnice, temeljem kojih joj je upućeno upozorenje ravnatelja o obvezama iz radnog odnosa i mogućnosti otkaza ugovora o radu. Povodom navedenog zahtjeva, dopisom, broj 05-10/9-2017 od 7. kolovoza 2017., prvostupanjsko tijelo je tužiteljicu obavijestilo da se na dostavu traženih podataka ne primjenjuje ZPPI, na koji se izričito pozvala u zahtjevu, jer se ovdje ne radi o informacijama u smislu toga Zakona, već o informacijama dostupnost kojih je osigurana primjenom drugog propisa, konkretno, ZZOP-a.

Navedeno pak ima za posljedicu da prvostupanjsko tijelo nije bilo dužno donijeti rješenje po zahtjevu tužiteljice izričito utemeljenom na ZPPI-u, jer se, i po ocjeni ovog Suda, u konkretnom slučaju, s obzirom na sadržaj traženih informacija, ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, već odredbe ZZOP-a, a primjena kojeg Zakona nije u nadležnosti tuženika.

Slijedom izloženog, u situaciji kada tijelo javne vlasti nije dužno donijeti rješenje o zahtjevu, žalba izjavljena zbog toga što tijelo nije u roku donijelo rješenje o zahtjevu stranke nije dopuštena. Stoga je tuženik pravilno postupio kada je, u okviru svoje nadležnosti propisane odredbama ZPPI-a, žalbu tužiteljice odbacio kao nedopuštenu.

Radi navedenog, Sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima,

odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 11. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.